

Kultur / **Bøger**

Kroppen er fast. Kroppen er flydende

Foto: Joakim Alroth

ANMELDELSE / 01.09.16

Lige så voldsomme og insisterende som et techno-beat er Niels Henning Falk Jensbys beskrivelser af kroppen og dens funktioner. Med *Techno* har han skrevet en rastløs, svedig og vigtig debutroman.

Lea Tolstrup

I *Techno* møder læseren et ungt jeg, der i selskab med det ældre du går i byen, tager stoffer og har sex. Masser af sex. Homo-sex. Igennem utallige beskrivelser af præperm, penetration og pik følger man jeget, der altid er på vej og aldrig i ro. Det virker som om jeget leder efter en fast identitet, men det er svært når stofferne pumper i blodbanerne og technoen resonerer i øregangen. Det tætteste på noget fast i alt det flydende er kroppen, men i sin grænsesøgen grænser må det unge jeg erfare, at også den kan være flydende, ja nærmest abstrakt.

Det er især to kroppe romanens jeg undersøger: Jegets og duets krop. De to mænd indleder en kærlighedsrelation og opluges af hinanden i lejligheden i Ørestaden, i parken, på klubben og på Amager Fælled. Det er steder som i romanen beskrives som

»De fugtige rum, vi deler.« Netop fugten ligger som en grundstemning igennem værket, når der svedes, gispes og stønnes. De fugtige rum, hvor romanen finder sted er alle rum, der oftest er skjulte for samfundets heteroseksuelle borgere. *Techno* er et blik ind i de miljøer, hvor de homoseksuelle mænd frit kan udfolde deres seksualitet: I privaten i lejligheden, på de mørke dansegulve eller i parken før solopgang. For som duet fortæller jeget: »det er nogle andre, der ejer parken i dagslyset.« Romanen er som et *peep hole* ind i en ofte skjult seksualitet og synet, der møder læseren på den anden side, er både pirrende og chokerende.

Techno præsenterer læseren for et jeg, der synes næsten sygeligt besat af kroppen. For jeget er kroppen fantastisk, irriterende og evigt interessant. Den markerer en grænse mellem selvet og omverdenen, men overskrider samme grænse når den flyder og siver og bliver til en abstrakt fælleskrop. Kroppen er nydelsesfuld og seksuel, men den er også ulækker og beskidt. Den kan svede, komme, støde, svie, bløde og forfalde. Kroppen kan give forløsning, men den kan også føles som et fængsel.

Romanens evige undersøgelser af kroppens funktioner gør den til spændende, men voldsom læsning. Er man sart bliver man nok hurtigt skræmt af romanens utallige beskrivelser af pikken, men tør man blive ved med at kigge, er *Techno* en vigtig undersøgelse af, hvad krop er. Jeget forlader sjældent sin kropsbesatte tilstand og selvom nogle læsere måske vil opleve, at jeget sidder fast i evig pik-snak, så mener jeg, at den evige tilbagevenden til kroppen har en funktion. Set i lyset af det skyderi, der i juni fandt sted på homo-klubben Pulse i Orlando er *Techno* vigtig læsning om en homoseksuel krop, der nægter ikke at blive set. Den vil ikke ignoreres. Og grundet forfatterens ærlige og tempofyldte sprog bliver vi ved med at kigge med fra vores *peep hole* når romanen er beskidt både på den ulækre og på den lækre måde.

»Pikkens uvilje til at stå op. Vi samler dem i et fælles greb, lader dem blive til ét legeme, onanerer. Dine svedende pupiller i mine, endeløs onani. Det virker som en evighed, indtil dette: den hamren, der nu indtræffer, alt det, der gennemstrømmer mig, dig. Vi stønner. Vores hænder, der nu giver slip. Vores øjne, de ser det samme: de slappe pikke. Deres blege gullige nuance, dødhed. For enden af dem begge: det lange hvide.«

Sproget er som techno, der ufortrødent hamrer afsted og fint understreger jegets rastløshed. Der skal hele tiden ske noget. Og det gør der. Klubben sker. Stofferne sker. Kroppen sker. Men det er aldrig nok og romanens jeg forbliver uforløst i en jagt på noget undefineret fast, der skal give ham ro midt i nattelivets pulserende uro. *Techno* er en moderne dannelsesroman om et ungt jeg, der forsøger at tage fat i en verden, hvor alt er fugtigt og svedigt og umuligt at holde fast i. Ikke engang kroppen er længere konkret og de relationer kroppen indgår i er måske det mest utilregnelige af alt.

Niels Henning Falk Jensby har begået en debutroman, der giver læseren et usædvanligt blik ind i de rum, hvor den homoseksuelles seksualitet udfolder sig. Man kan argumentere for at homoseksualitet ikke længere er et farligt emnevalg i 2016, men når det bearbejdes som i *Techno* – bramfrit og ufortrødent – minder det læseren om alt det vi sjældent ser, de fugtige rum vi aldrig besøger. Det giver en på én gang

voldsom og vigtig læseoplevelse. Sproget er vildt og frembrusende præcis som de mange undersøgelser af den krop, der nægter at lade sig ignorere. Det er et modigt valg truffet af en dygtig debutant.

FAKTA

Techno

Niels Henning Falk
Jensby

184 sider, 199,95 kr.

Gyldendal